

Consiliul Superior al Magistraturii
Institutul Național al Magistraturii

Examen de capacitate al judecătorilor stagiaari și procurorilor stagiaari
2022 – 2023

PROCES VERBAL
privind soluționarea contestațiilor la barem la disciplinele
DREPT CIVIL ȘI DREPT PROCESUAL CIVIL
Procurori/Personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și
procurorilor
20 februarie 2023

Întocmit de Comisia de corectare, cu privire la contestațiile formulate de candidați în baza art. 28 alin. (1) din Regulamentul privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiaari și al procurorilor stagiaari, aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 103/2019, contestații referitoare la baremul stabilit pentru disciplinele drept civil și drept procesual civil - procurori/personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Au fost formulate 17 contestații, numele contestatorilor fiind menționate în anexa la prezentul proces-verbal.

La **Drept civil** au fost formulate contestații de către 13 candidați.

La **Drept procesual civil** au fost formulate contestații de către 4 candidați.

În urma examinării contestațiilor, acestea au fost respinse ca neîntemeiate, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare:

Drept civil

SUBIECTUL II

Au fost formulate contestații de **2 candidați**.

Candidatul Colbu Ionuț-Mihai a susținut, în esență, punctarea alternativă a dispozițiilor art. 635 din Codul civil referitoare la împărțirea beneficiilor între coproprietari.

Susținerile sunt nefondate având în vedere caracterul special al dispozițiilor art. 637 din Codul civil, care fac referire expresă la fructele produse de un bun comun, aceste dispoziții fiind totodată corelate cu art. 584 alin. (4) din Codul civil care prevede că arenda este un fruct.

Candidatul Platon Mihai-Felix a susținut, în esență, că dispozițiile art. 634 alin. (2) teza a II-a din Codul civil nu ar fi trebuit punctate în barem întrucât din cerință rezulta expres că nu s-a făcut proba contrară, fiind astfel redundantă analiza unui fapt negativ dacă nu există niciun indiciu că ar fi incident.

Cu titlu preliminar, trebuie precizat că prin nota inserată înaintea subiectelor probei scrise, toți candidații au fost atenționați cu privire la faptul că rezolvarea acestora presupune o analiză punctuală și concisă, cu indicarea textelor legale (articol, alineat, literă, punct, teză) din materia prevăzută în tematică și bibliografie, acestea fiind punctate distinct în barem în măsura în care sunt incidente.

Astfel, în condițiile în care în enunțul subiectului se preciza că mărimea cotei-părți deținute de fiecare dintre proprietari nu era indicată în actul juridic de dobândire a imobilului și nici nu rezultă din alte înscrisuri, în mod evident era necesar să se facă referire și la dispozițiile art. 634 alin. (2) teza a II-a, întrucât prezumția conținută de prima teză este valabilă doar în condițiile în care nu se face proba contrară.

Or, tocmai aceste elemente din enunț trebuiau sesizate și indicate astfel textele legale incidente, conform baremului stabilit pentru acest subiect.

Prin urmare, față de argumentele expuse anterior, contestația este nefondată.

SUBIECTUL III - speță - punctul 2

Au fost formulate contestații de **5 candidați**.

Au formulat contestații următorii candidați: Apostol Lavinia-Elena, Călina Laurențiu Iliuță, Ganea Radu Stelian, Gițan Dan-Andrei și Nițu Andra-Atena.

Candidații au susținut, în esență, că din datele speței reieșea că obiectul contractului de închiriere a fost un apartament care, fiind parte dintr-un condominiu, se prezumă că are destinația de locuință. Din speță nu reieșea concret titlul cu care era folosit imobilul iar, de cele mai multe ori, apartamentul se închiriaza cu destinația de locuință.

S-a mai arătat că în speță a fost folosit termenul de „contract de subînchiriere”, noțiune folosită și în titlu, și în cuprinsul art. 1833 din Codul civil, diferită de cea folosită în art. 1805-1807 din Codul civil, precum și noțiunea de „chiriaș”, folosită exclusiv în secțiunea a 2-a privind regulile particulare în materia închirierii locuințelor, aspecte de natură a induce ideea că bunul închiriat este o locuință.

S-a concluzionat că se impune acordarea baremului și pentru aplicarea articolului 1833 din Codul civil care cuprinde dispoziții speciale, derogatorii de la dreptul comun reglementat de art. 1807 alin. (1) teza I din Codul civil.

În plus față de ceilalți candidați, candidatul Ganea Radu Stelian a invocat și faptul că din datele speței nu reiese la ce dată era scadentă obligația numitului D față de pârâtul B, astfel că nu se putea aprecia asupra incidenței art. 1807 alin. (1) teza a II-a din Codul civil.

Contestațiile sunt nefondate.

În speță nu există date care să indice că obiectul contractului de închiriere a fost un apartament *cu destinație locuință*. Împrejurarea că apartamentul se află situat într-un bloc nu presupune, implicit, că acesta are destinația de locuință, fiind de notorietate faptul că o largă categorie de activități profesionale sunt desfășurate în cadrul unor apartamente (birou notarial, birou execuțional, birou avocațial, salon de înfrumusețare, cabinet medical etc.).

În ceea ce privește termenii folosiți, potrivit art. 1778 alin. (1) din Codul civil, „[l]ocațiunea bunurilor imobile și aceea a bunurilor mobile se numește *închiriere* [...]”. Legea pune așadar semnul egalității între locațiune și închiriere, indiferent dacă bunul imobil are sau nu destinația de locuință. Pe cale de consecință, există echivalență și între cuvintele derivate: *sublocațiune – subînchiriere, chiriaș - locatar*. În acest sens, termenii „*locatar*” și „*locator*” sunt folosiți atât în secțiunea 1 care cuprinde dispoziții generale în materie, cât și în art. 1824-1826, art. 1830-1831, art. 1833-1834 din Codul civil din secțiunea a 2-a privind regulile particulare în materia închirierii locuințelor.

În ceea ce privește susținerile candidatului Ganea Radu Stelian, atât din datele speței, cât și din cerință, rezulta clar că D datora un *rest de chirie*, fiind exclusă în această ipoteza o plată anticipată.

Prin urmare, în lipsa unei mențiuni exprese cu privire la destinația imobilului, se aplică reglementarea generală prevăzute în art. 1777-1823 din Codul civil.

SUBIECTUL IV - lucrare cu caracter practic

Au fost formulate contestații de **12 candidați**.

Au formulat contestații următorii candidați: Antohi Marinela-Adina, Apostol Lavinia-Elena, Berche George Lucian, Brînzaș Mircea, Călina Laurențiu Iliuță, Colbu Ionuț-Mihai, Gîțan Dan-Andrei, Nițu Andra-Atena, Pelican George, Platon Mihai-Felix, Stoia Andreea-Ioana și Vișan Andreea-Monica.

Candidații au susținut, în esență, că din datele speței rezultă că imobilul care a făcut obiectul contractului de locațiune are destinația de locuință. Acest lucru se prezumă, fiind vorba de un apartament într-un condominiu, fiind necesară o

precizare expresă cu privire la o altă destinație. Prezumția rezultă și din termenii folosiți în speță – subînchiriere și chiriaș, specifici secțiunii 2 privind regulile particulare în materia închirierii locuințelor. În acest context, sunt aplicabile dispozițiile art. 1824 și urm. din Codul civil, respectiv art. 1833 din Codul civil cu referire la subînchirierea locuinței.

În speță nu există date care să indice că obiectul contractului de închiriere a fost un apartament *cu destinație de locuință*. Împrejurarea că apartamentul se află situat într-un bloc nu presupune, implicit, că acesta are destinația de locuință, fiind de notorietate faptul că o largă categorie de activități profesionale sunt desfășurate în cadrul unor apartamente (birou notarial, birou execuțional, birou avocațial, salon de înfrumusețare, cabinet medical etc.).

În ceea ce privește termenii folosiți, potrivit art. 1778 alin. (1) din Codul civil, „[l]ocațiunea bunurilor imobile și aceea a bunurilor mobile se numește *închiriere* [...]”. Legea pune așadar semnul egalității între locațiune și închiriere, indiferent dacă bunul imobil are sau nu destinația de locuință. Pe cale de consecință, există echivalență și între cuvintele derivate: *sublocațiune – subînchiriere, chiriaș - locatar*. În acest sens, termenii „*locatar*” și „*locator*” sunt folosiți atât în secțiunea 1 care cuprinde dispoziții generale în materie, cât și în art. 1824-1826, art. 1830-1831, art. 1833-1834 din Codul civil din secțiunea a 2-a privind regulile particulare în materia închirierii locuințelor.

Prin urmare, în lipsa unei mențiuni exprese cu privire la destinația imobilului, se aplică reglementarea generală prevăzute în art. 1777-1823 din Codul civil.

Drept procesual civil

SUBIECTUL I

A fost formulată contestație de **1 candidat**, Platon Mihai-Felix. Acesta a solicitat să se ia în considerare pentru acordarea punctajului și indicarea generală a art. 181 alin. (1) pct. 3 din Codul de procedură civilă, fără separarea tezelor. De asemenea, acesta a susținut că se impune acordarea punctajului maxim și pentru situația în care nu s-a menționat expres că luna februarie are 31 de zile, întrucât acest aspect este de notorietate, prevăzut chiar în cerință.

Cu privire la primul aspect, Comisia arată că ambele teze ale articolului 181 alin. (1) pct. 3 din Codul de procedură civilă erau relevante pentru soluționarea cerinței. Prima teză evidențiază regula generală de calcul a termenului pe săptămâni, luni sau ani, care ia în considerare ziua corespunzătoare din ultima săptămână ori lună sau din ultimul an. A doua teză face referire la situația de excepție în care ultima lună nu are zi corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, întocmai ca

situația descrisă de cazul practic. În plus, prin nota care precedă subiectele probei scrise, candidații au fost atenționați cu privire la faptul că rezolvarea acestora presupune o analiză punctuală și concisă, cu indicarea textelor legale (articol, alineat, literă, punct, teză) din materia prevăzută în tematică și bibliografie, acestea fiind punctate distinct în barem în măsura în care sunt incidente.

Cu privire la al doilea aspect, în mod judicios se punctează potrivit baremului mențiunea că ziua corespunzătoare din ultima lună ar fi fost 31 și că luna februarie a anului 2019 nu a avut acea zi. Acestea erau ipotezele necesare care trebuiau relevate pentru a concluziona în sensul că termenul se împlinește în ultima zi a lunii februarie 2019, ziua de 28. Desigur, în conformitate cu nota Comisiei de elaborare a subiectelor, din cuprinsul subiectelor, formulările echivalente, care exprimă aceleași idei vor fi luate în considerare și vor fi punctate potrivit acestuia.

SUBIECTUL III - speță - punctul 2

Au fost formulate contestații de **3 candidați**.

Au formulat contestație următorii candidați: Juravlea Petru Andrei, Nițu Andra-Atena și Platon Mihai-Felix.

Candidații au solicitat, în esență, punctarea alternativă în cadrul primei liniuțe de la cerința 2 „citația va cuprinde luna înfățișării, potrivit art. 157 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă” și a variantei „citația va cuprinde data înfățișării, potrivit art. 157 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă”. În plus, s-a precizat că doar lipsa totală a menționării lunii înfățișării atrage nulitatea expresă prevăzută de art. 157 alin. (1) lit. d) și alin. (3) din Codul de procedură civilă. În cauză, ar fi incident un caz de neregularitate privind citarea, potrivit art. 160 teza finală din Codul de procedură civilă, respectiv o altă cauză de nulitate.

Contestațiile sunt nefondate.

Potrivit dispozițiilor art. 157 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, în cuprinsul citației trebuie să se regăsească anul, luna, ziua și ora înfățișării. Conform datelor din speță, reiese că cererea de amânare a procesului s-a întemeiat pe împrejurarea că citația comunicată pârâtului nu cuprindea mențiunea corectă a lunii, ca parte componentă a datei înfățișării. Așadar, prin raportare la cerința subiectului, în mod corect a apreciat Comisia de elaborare a subiectelor că se impune acordarea punctajului pentru indicarea condiției privind luna înfățișării.

Totuși, în conformitate cu nota Comisiei de elaborare a subiectelor, din cuprinsul subiectelor, formulările echivalente precum sunt cele privind data în

general, care exprimă aceleași idei vor fi luate în considerare și vor fi punctate potrivit acestuia.

În ceea ce privește susținerea unuia dintre contestatari în sensul că doar lipsa completă a menționării lunii înfățișării atrage nulitatea expresă prevăzută de art. 157 alin. (1) lit. d) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, Comisia arată că, din dispozițiile art. 157 alin. (3) din Codul de procedură civilă, se deduce că mențiunea prevăzută la lit. d) a art. 157 alin. (1) din Codul de procedură civilă este esențială pentru citație. Indicarea eronată a unuia dintre elementele componente ale datei are același efect ca și lipsa acestuia. Scopul înmânării citației este de a permite părții citate să își exercite dreptul la apărare cu toate garanțiile acestuia, precum și de a se asigura contradictorialitatea procedurii. Or, în situația evidențierii în citație a unei date greșite în privința unuia dintre elementele sale, zi, lună sau an, se limitează exercițiul dreptului la apărare și se aduce atingere contradictorialității, întocmai precum lipsa indicării unuia dintre aceste elemente componente. O delimitare strictă a situațiilor în care data ar fi eronată respectiv a situațiilor în care data lipsește cu desăvârșire din cuprinsul citației nu este justificată.

SUBIECTUL IV - lucrare cu caracter practic

A fost formulată contestație de **1 candidat**.

Subiectul a fost contestat de candidatul Husti Georgian-Marcel însă, din conținutul acesteia, rezultă că, în fapt, contestația a vizat disciplina drept civil de la subiectul IV, argumentele fiind expuse anterior.

În unanimitate, Comisia respinge toate contestațiile la barem formulate la disciplinele drept civil și drept procesual civil - procurori/personal asimilat magistraților.

Comisia de corectare

.....
.....
.....